

Slotweekend implementatie Familie als bondgenoot

In 6 lesgroepen werden, voor belangstellende cursisten, de eerste twee lesmodules (“Ervaringen in het gezin waar ernstige psychiatrische problemen voorkomen” en “Het verschuiven van rollen en nieuwe rollen waar de familie mee te maken krijgt”) gepresenteerd.

Niet tegen, maar mét elkaar...

Terwijl de eerste krokussen hun kopjes boven de grond staken, staken familieleden en professionals hún koppen bij elkaar voor de eerste presentatie. In dit weekend was er een groep van 40 mensen actief als docent en cursist. Professionals en familieleden wisselden voortdurend van rol. Men luisterde geboeid naar nieuwe ervaringsverhalen die door de hulpverlener geplaatst werden in een theoretisch kader. Nieuwe professionals en familieleden werd hier de gelegenheid geboden om in een veilige omgeving de lesstof van de trainingen te oefenen.

Het is heel spannend voor een groep je verhaal te vertellen. Alle emoties rondom je zieke kind, broer, zus, partner of ouder heb je aan het papier toevertrouwd. In de lesmodule lees je dit voor aan cursisten/hulpverleners. Met een brok in je keel. Soms lijkt je het niet tot een goed einde te kunnen brengen. Wéér lees je het (thuis) hardop voor. En nóg eens, en zo wordt het iedere keer een klein beetje eenvoudiger om jouw ervaringen te delen. Geen distantie, maar wel iedere keer opnieuw wat afstand nemen. Het is doodstil als je je verhaal doet. Je vraagt je gespannen af of het wel zal gaan. Zo vaak heb je alle ellende opnieuw beleefd; je kon er wel een boek over schrijven. Je kreeg opdracht het in te korten, het zó te “vertellen” dat het goed overkomt en het geen aanklacht lijkt te zijn naar de mensen die jouw verhaal horen. Je moet hen op zo’n wijze meenemen in jouw verhaal, dat ook zij zich voor kunnen stellen wat je hebt doorgemaakt en nog steeds doormaakt.... Maar wat er ook aan jouw verhaal verbeterd, ingekort, herschreven is ..het blijft van jou. Dat verhaal neem je mee, niet in een koffer, nee, je draagt het bij je. Adriaan van Dis schreef : **“Ik denk dat alles draaglijk is in het leven als je er een verhaal van kunt maken. Letterlijk draaglijk, je kunt het meenemen.”** Ik denk dat hij gelijk heeft.

Na de lessen werd er samen gegeten, gedronken en gelachen. Juist die ongedwongen sfeer werkte motiverend tijdens dit weekend: Hulpverleners én familieleden voelden zich gelijkwaardige bondgenoten met als gemeenschappelijk doel: de allerbeste zorg voor de cliënt.

Dit werkweekend in de Bieslandse Heerlijkheid werd georganiseerd door Doreen Visser en een aantal actieve familieleden uit de Randstad. Zij maakten samen mogelijk dat FAB , voor het eerst, ook *boven* de rivieren van zich heeft laten horen.

Namens Familie als Bondgenoot,

Jos Pieters